

1898-09-08

AFSENDER

Laura Warberg

MODTAGER

Albrecht Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen ses af poststemple

Generel kommentar:

Louise og Niels Elgaard Amstrup boede på Ølstedgaard med deres adoptivdatter Ellen Agnete, hvis biologiske mor var Alheds søster Christine Marie.

Munter og Bobby var hunde på Erikshaab.

Christiansdal Kloster blev oprettet

1866 af ejerne af Næsbyholm

kammerherre Christian Rønnekamp og hans hustru Jessy Caroline

Rønnekamp som en legatstiftelse med bolig for 24 damer mellem 45-50 år af borgerlig stand. Bygningerne er opført

i 1872. Christiansdal Kloster ligger i

Bavelse sogn nær Glumsø og

Næstved, men har med sin rod i

Næsbyholm gods tilhørsforhold til

Næsby Kirke, hvor beboerne også har

deres egen gravplads på kirkegården.

Kilde: Lex.dk

Afsendersted:

Erikshaab

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

Gothersgade 129 København K

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuerten

Omtalte personer:

Louise Amstrup

Harald Balslev

Thorvald Balslev

Jens Theodor Berg

Niels Elgaard Amstrup

Jørgen -, Erikshaab

Jean Jensen

- Juul, præst
Augusta Mogensen
Christian Mogensen
Otto Emil Paludan
Ellen Sawyer
Harris Sawyer
- Schierbeck
Ditlev Schroll
Nicoline von Sperling
Vilhelmine von Sperling
Andreas Warberg
Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:
Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB0346

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Laura og Ellen Warberg har været på besøg på Sandholt. En planlagt barnedåb bliver måske aflyst pga. mæslinger. Frederik/Dede er glad for hundene. Jørgen fanger rotter. Harris Eastman Sawyer har for travlt til at komme til Danmark og hente Ellen, og Laura vil ikke lade hende rejse til Boston alene. Der bor en knejpesangerinde på Tante Mis' pensionat. Tante Visse/Louise Amstrup har det meget dårligt for tiden, og hun græder og skælder ud konstant. Laura synes, hun burde indlægges. Der er en ledig plads på Christiandal Kloster til gamle Jean.

TRANSSKRIFTION

Hr. Godsforvalter Warberg
cand. jur.
Gothersgade 129 – 4.
København K.

[På kuvertens bagside:]

Poststempel

[I brevet:]

Kære Abba!

Du længes vel snart efter at høre lidt herfra, men jeg vilde vente med at skrive, til jeg havde været på Ølstedg. og det kunde jeg først i Aftes. I Søndags var Dengse hjemme; jeg var i Kirke om Formiddagen og om Aftenen var Mogensens her til The. Junge kom fra Odense Kl. 2, saa vi havde da en Del Adspredelse den Dag. Mandag var vi altsaa paa Sandholt og tilbragte alle 5 en meget behagelig Eftermiddag. Pastor Juuls med Ungdom, Provst Schierbæk med Moder og 2 unge Piger. Provsten havde Fru ulæseligt og mig til Bords, han var meget underholdende baade mod mig og senere efter The mod Elle, der maatte staae ca. 3 Kvarter og snakke "klogt" med ham. Vejret var dejligt og der var henrivende i Haven; Frøken Sperling i meget godt Humør, hun drak med mig, tog de unge med og drak med dem "med Fru Warberg i Spidsen!" Pastor Juul drak med mig og bad mig hilse Dig, alle de gamle sluttede sig dertil. Der skulde være Barnedaab i Sælde paa Søndag Harald og Thorvald skulde staae Fadder; men nu havde Barnepigen faaet Mæslinger saa de vidste ikke, om Festen blev opsat. Fru Sperling har ikke haft Mæslinger og turde derfor ikke tage derover. Alt staaer vel til her hjemme, Haven er temmelig ren og der er Masser af dejlige Blomster. Jørgen hænger i med Brændet. Bobby er voxet meget, Dede var svært glad ved at see ham og Munter lege. Jørgen fanger nu næsten hver Nat en Rotte, vi mener de svinder godt. Vi

nyder det aldeles henrivende Vejr, sidder i Teltet om Eftermiddagen og syer og læser højt. Eastman laa her 2 Breve fra i Lørdags; han har saa grulig meget Arbejde, at han slog paa han mulig ikke kunde komme i dette Efteraar tangerede endog at bare hun var der!! men det synes vi andre dog vilde være for galt, at sende hende alene til Boston. I Dag skal Elle spadserer ned til Schroll at faae noget til sine Øjne, de er daarlige. Jeg vil nødig have, at Du skal fortælle ham, naar han kommer ind til Klokken, at der er en Knejpesangerinde i Pensionatet, i saa Fald vilde han ganske sikkert sende Historien i Omløb her hjemme om det Publikum, der findes i Mis's Pensionat, og det vilde jeg ikke gutere. Jeg har sikkert nok haft Ret i min Formodning om, at Dis havde ladet sig foresnakke paa Ølstedgaard, at vi havde forsét os med Visse (og Amstrup vel med,) for nu løber det rundt paa Egnen, at "de har ikke taget det rigtigt paa Erikshaab"! I Gaar spiste Pal., Astrid og jeg til Aften i Køkkenet og kørte lidt før 7 over at see til Visse, men hun var saa spansk og ligefrem uvenlig mod mig, at jeg lovede mig selv, ikke at tage derover saa snart. Det var ikke fordi Astrid var med, for hun og Pal. var der alene forrige Fredag og da var Visse meget venlig mod Astrid og fyldte hende med Anklager mod Amstrup, var vred over at Lærerinden skal komme nu snart kort sagt, alt hvad Amstrup gør er jo galt. Jeg synes at alt derovre er et Væv af Løgn og Modsigelse, ikke til at blive klog paa. Jeg har Gudskelov en god Samvittighed og har intet at bebrejde mig i mit Forhold til Visse og Amstrup i al denne Tid, men jeg kan jo ikke lade være at ærgre mig lidt over alligevel at blive beskyldt for at have handlet urigtigt. Aa[ulæseligt] har 2 Søndage i Træk været der og Visse har grædt og beklaget sig. Aa[ulæseligt] foreslog hende at lægge sig ind paa et Sygehus eller tale med en anden læge, men det mente hun ikke hun vilde af Hensyn til Dis. Tror Du ikke hun har Tuberkler et Sted f. Ex. i Hovedet;?? Jeg synes at Schroll skulde lægge hende ud paa Sygehuset i Odense til Observation; han kommer jo dog ingen Vegne med hende selv. Amstrup sagde til os i Gaar, at nu var hun bedre og meget mere rolig, men Stuepigen havde lige fortalt mig, at det var det samme og at hun var ked af det og græd næsten altid. Hun kom ogsaa til at græde i Aftes, inden vi tog bort, mens vi alle sad sammen og talte om ligegyldige Ting. Ligeledes sagde Amstrup, at V. er glad ved at Lærerinden skal komme, og saa er Sandheden, at hun er rasende over det og har sagt det baade til Aa[ulæseligt] og Astrid. Det er absolut ikke til at komme til Bunds i, men nu vil jeg forholde mig aldeles passiv over for det hele. Da vi kom i Aftes, var Visse gaaet sin Vej, ned ad Allerslevgyden, og de kunde ikke begribe, hvor hun blev af, det blev helt mørkt, inden hun kom. Hun bebudede Paludan et Brev, hun havde skrevet i Gaar. Naa men nok om

det. Doktoren har været inde hos Aa[ulæseligt] og har ligeledes spurgt Syberg ud om Visse, saa naar han slet ikke kommer til mig, som kunde give ham bedst Besked, saa er det jo givet, at han bebrejder mig noget, jeg aner ikke hvad! – Lad mig nu snart høre lidt fra Dig, om hvordan Du har det, om Muk, om Thorvalds Besøg, o.s.v. Her kom nu et Brev til gl. Jean om, at endelig er der død en Dame i Christiansdal Kloster; jeg skulde sende Brevet til hende. Hilsen til alle derinde! Børnene sender en af Dagene

[Skrevet langs sidste sides venstre kant:]

Pengene til Tæppet til Zuluen, kan Du sige ham.

[Skrevet langs næstsidste sides højre kant:]

Kærlig Hilsen fra Din Smaa.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Eriks Maab - Cucking

Thers Akka!

Der saages vel snart
efter at haere lidt herfra
men jeg vilde vente
med at skrive, til jeg
maade vereet paa flutedag.
og det kunde jeg først
i Aften. I Søndags var
dengang hjemme, jeg var
i Kjøben. Pommerske
og om Aftenen var Ma-
gnerens her til The. Junge
Doms paa Cucking. I se-
ri havde da en del Adyore
delte de 2 dag. Mandag var
vi alle paa Landhøst og
tilbragte alle 4 en meget
behagelig eftermiddag. Satta
frunt med Hageden,
Drott Scherhoff med Moder

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og I mange Tider. Imidlertid
hvaadte den ikke (som var
i Bredt her - Gasterne) og
og mig til Bredt, han var
Lange Tid i den hvide
kaldet mig og senere
efter The med alle der
vandt sig til 3. Hæder
her og senere, dog "med
Nær. Vejret var dejligt
og der var her i den
Haven; trods Spilleg
i meget godt humør
men det var mig
og de mange med og her
med den, med den
Workey i Spilleg. Part
kun det med mig og
had mig lidt og, det
og mig stillet sig det
der, det var det med
i det her Spilleg, her
og det med mig og
Fadder, men nu hadt

Paris og jeg i det med mig
og det med mig og det
eller mig. Den Spilleg
her alle det med mig og
fandt derfor alle her
alt staaet ved det her
med, Haven er den
men og der er det, og
de her og det med mig
her i med mig og
Bredt er det med mig
der so det glad ved at
se her og det med mig
og det med mig og det
her, det er det med mig
med det med mig og det
der med mig og det med
med det med mig og det
det med mig og det med
og det med mig og det
her og det med mig og
den her og det med mig
her i det med mig og
og det med mig og det
med mig og det med mig
alle det med mig og det

dette Efteraar tankevekkende
er det at have kunnet se
der! men det synes
rikelig dog vilde være
for godt at sende hendes
alene til Posten. I dag
skal jeg spørre med til
Skuel af se noget til
synes fine, de er stærke.
Jeg vil måske have at vi
skal fortælle ham, naar
han kommer ind til København
Der, at der er en lille
sammensætning; i sammensætning
; se fuld vilde han ganske
sikkert sende Historien i den
for her hjemme om det
Publikum, der findes i den
Periode, og det ved jeg
ikke ganske. Jeg kan sikkert
ikke have det; men for
mod mig er, at vi har
de faldet sig forenede på
Gledesgaard, at vi havde for
sit at med mig og den
stump vel med for den

Liker det meget for sig
at de har ikke taget det
rigtigt for sig. "Guldkrøniken"
Gaar quite Pal. Antid og jeg
til Aften: Heltent og for-
te lidt for 4 over at see
til disse, men hun var
saa yndig og ligefrem u-
vordelig ved mig, at jeg
foretrak mig selv ikke at
fage de andre saa snart.
Det var ikke fordi Antid var
med, for hun og ial. var
der allerede for mig i Aften og
da var disse meget venlige
med Antid og fyldte hendes
med Lullage med sin
stump, var over at
Lullage og Antid Demme
men snart fort saet alt
hvad Antid og jeg er i
galt. Jeg synes at alt
Antid er et var af Lullage
og Antid og jeg ikke til at bli-
be dog for. Jeg har Gudskelov
en god Lullage og

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Har intet at bebrejde mig
i mit Forbale til disse
og Kundskab; al den
dette, men jeg kan i alle
hale vare at være mig blot
være alligevel at blide den
skjult for at have handlet
Ligegyldigt. Hanne var i
Søndag; trok resten af
og blev der gæst og jeg
blev sig. Hanne fortalte
hende at jeg var i alle
jeg et Lige med alle, tale
med en anden, jeg men
det mente hun ikke
hvor vilde af Hanne, det
være. Troer du ikke hun
har trækker at det er
i Hende; jeg mener at skade
skulle jeg hende ud på
Ligegyldigt i Hende til Ch.
Lindholm; har Hanne
ved sig mig i Dagen med
Mette selv. Kundskab
sagde til mig; Ja, at man
er, man hede, og meget
mere rolig, men det
jagers havde lidt fortalt
mig, at det var det
være og at hun var
Det af det og gæst med
altid. Hanne var og
til at gæst i alle, inden
er jeg hede, men vi alle
satt man var og talte
og jeg gæst i alle
Ligegyldigt sagde Kundskab
at H. vilde mig at det
inden af det Hanne
og så de. Kundskab, at
Hanne er rasende over
det og har sagt det hørt
til Hanne og det
Det er absolut. Hanne til
at komme til Hanne
i alle, man vil jeg
holde mig alle sammen
are for blot hede. Ja, er
Hanne; Hanne, var Hanne
at mig Vej, ind ad alle

